

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ลักษณะนิสัยส่วนตัวในการทำงานสร้างสรรค์ที่มุ่งเน้นการค้นหาสิ่งใหม่ด้วยตัวเองมากกว่าทำงานตามกรอบกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนดและการทำงานที่ไม่ยึดติดกับเทคนิควิธีแต่ให้ความสำคัญกับสิ่งที่เป็นรากฐานในการสร้างสรรค์เช่นในศาสตร์ของดนตรี สิ่งที่สำคัญที่ทำให้เกิดเพลงที่หลากหลายมาจากวิธีการจัดเรียงกันของโน้ตเพียง 7 ตัว ไม่ใช่เทคนิคในการเล่น หรือ เครื่องมือที่ทันสมัย

ความสนใจในเรื่องของร่องรอยของความสัมพันธ์ทั้งส่วนที่ปรากฏและส่วนที่ไม่ปรากฏ เช่นในส่วนที่ไม่ปรากฏ เมื่อสังเกตพฤติกรรมของแม่ที่ดูแลลูก เราก็จะสัมผัสได้ถึงความอบอุ่นและความรักและในส่วนที่ปรากฏ เช่นนักกีฬาที่ฝึกฝนร่างกายของตัวเองเป็นอย่างดีจะมีกล้ามเนื้อที่แข็งแรง กล้ามเนื้อของนักกีฬาได้แสดงลักษณะทางกายภาพที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับผู้ประกอบอาชีพ

จากปัญหาที่พบในการสร้างสรรค์ที่มีกรอบกฎเกณฑ์ที่แตกต่างกันเช่นการทำงานด้านการออกแบบสถาปัตยกรรมที่มีกรอบของการสร้างสรรค์ในเรื่อง งบประมาณ ความต้องการของลูกค้า หรือการที่ไม่สามารถสร้างสรรค์งานด้วยตัวเองได้ทำให้เกิดระยะห่างของตัวงานกับผู้สร้างสรรค์และในด้านดนตรีที่เราไม่สามารถเห็นร่องรอยของการสร้างสรรค์ได้ เสียงเพลงมีเริ่มต้นแล้วก็มีจุดจบและจางหาย ทำให้ข้าพเจ้าต้องการหาพื้นที่การสร้างสรรค์ที่เป็นอื่น

จุดร่วมกัน (intersection) ของทั้งสามส่วนที่กล่าวมาทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการทำงานจิตรกรรมจะสามารถตอบโจทย์ทางความรู้สึกของข้าพเจ้าได้เพราะธรรมชาติของงานจิตรกรรมที่เป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์ที่มีลักษณะได้ตอบอย่างตรงไปตรงมาระหว่างผู้สร้างสรรค์กับตัวงานจิตรกรรมและได้เกิดร่องรอยของความสัมพันธ์ระหว่างผู้สร้างสรรค์กับการทำงานจิตรกรรม

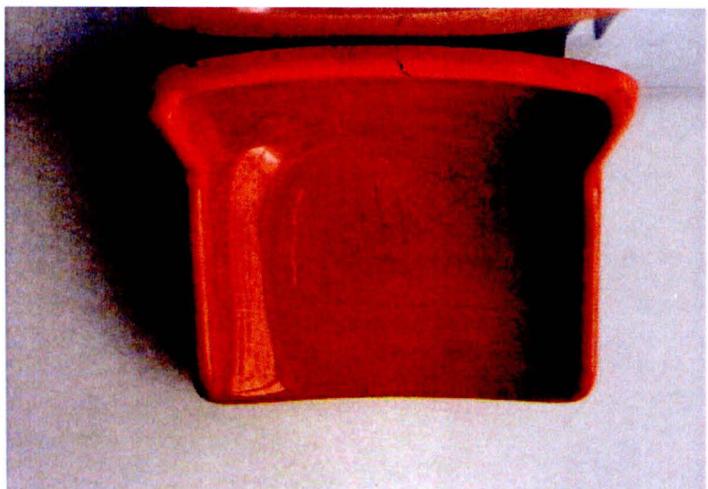
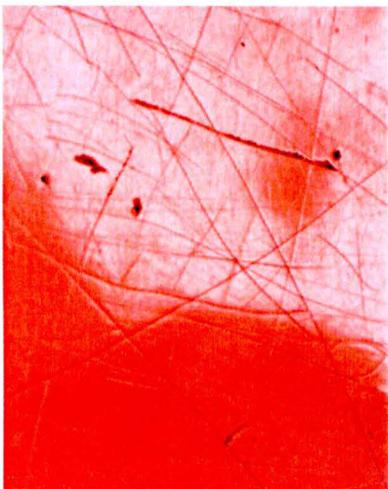
1.2 ผลงานการสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้อง

จากสูจิบัตรของประเทศเบลเยียมในงาน Venice Architecture Biennale ครั้งที่ 12 ปี 2010 ตัวอย่างงานแสดงแนวความคิดในด้านสถาปัตยกรรมของประเทศเบลเยียมที่ได้นำวัสดุในที่สาธารณะที่เกิดร่องรอยของการใช้งานมาจัดแสดงเช่นที่นั่งในสถานีรถไฟใต้ดิน พรหมในห้องประชุม (Rotor .2553)

ข้าพเจ้าสนใจร่องรอยที่เกิดขึ้นกับวัสดุ สำหรับข้าพเจ้าแล้วร่องรอยที่ปรากฏในวัสดุเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างวัสดุ วิธีการใช้งานและผู้ใช้งาน โดยผ่านมิติของเวลาและบริบทของสถานที่

ภาพ 1.1 : Belgian pavilion of the 12th Venice Architecture Biennale . 2010

ภาพ 1.2 : Belgian pavilion of the 12th Venice Architecture Biennale . 2010

จากงาน Video Art เรื่อง “sometimes making something leads to nothing” ของ Francis Alys ปี 1997 เนื้อเรื่องมีอยู่ว่า Francis Alys จะเข็นก้อนน้ำแข็งไปรอบๆเมือง Mexico city จนก้อนน้ำแข็งละลายหายไปจนหมด (Video Art, 2553)

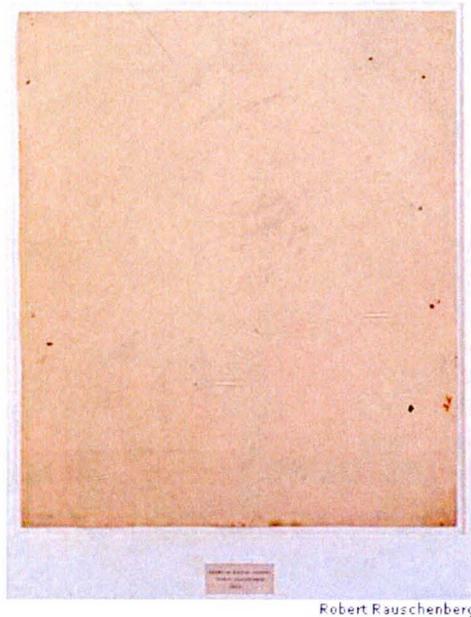
ข้าพเจ้าสนใจแนวความคิดที่เน้นในเรื่องของการกระทำมากกว่าผลลัพธ์ โดยไม่ว่าผลลัพธ์ของการกระทำนั้นจะมุ่งไปสู่ความไม่มีอะไรก็ตามเพราะข้าพเจ้าคิดว่าบางทีการทำงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าก็เข้าไปในทิศทางดังกล่าว

ภาพ 1.3 : Francis Alys , sometimes making something leads to nothing . 1997

จากงานของ Robert Rauschenberg ในชุด Eraced De Kooning งานในชุดนี้ Robert Rauschenberg ได้ทำในขณะที่ตัวเองยังไม่มีชื่อเสียงโดยขณะที่ William De Kooning เป็นศิลปินที่โด่งดังมากในเวลานั้น งานชุดนี้ Robert Rauschenberg ได้ขอผลงานของ William De Kooning แล้วนำมาลบจนตัวงานหายไปคงเหลือไว้เพียงรอยจางๆเพียงบางส่วนเท่านั้น ฉะนั้นการที่ Robert Rauschenberg สร้างงาน โดยมีพื้นฐานมาจากงานของ William De Kooning เป็นการต่อ ยอดคุณค่าของผลงานของตัวเองบนคุณค่าของงานของ William De Kooning ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการสร้างบริบทใหม่ของการทำงานสร้างสรรค์งานจิตรกรรม

ข้าพเจ้าคิดว่างานจิตรกรรมสามารถเป็นงานที่มีความงามด้านความคิดเป็นหลักได้ไม่จำเป็นต้องไปที่การสร้างสรรคงานจิตรกรรมต้องเกิดจากการระบายสีเพียงอย่างเดียว

ภาพ 1.4 : Robert Rauschenberg , Eraced De Kooning , 1953

1.3 แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการทำงานจิตรกรรมในบริบทการสร้างสรรค์ที่เป็นอื่นที่ให้ความสำคัญกับร่องรอยของการสร้างสรรค์และวิธีการของการสร้างสรรค์ในแบบค้นสดเพื่อส่งผ่านทัศนคติของคุณค่าในการสร้างสรรค์

1.4 วัตถุประสงค์

1.4.1 เพื่อเป็นการเรียนรู้วิธีการทำงานจิตรกรรมด้วยวิธีการคั่นสด

1.4.2 เพื่อเป็นการเรียนรู้จิตใจและชีวิตของตัวเองผ่านการทำงานจิตรกรรมในแบบคั่นสด